

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Proprietar: MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ din BLAJ
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Pilda celui mai mare dintre oameni, a sfântului Înaintemergător și Botezător Ioan

La început de toamnă, când de pe arbori se desprind cele dintâi foi îngălbenite de vânt, creștinii prăsnuiesc amintirea morții Înaintemergătorului Ioan Botezătorul.

În calendarul sfinților bisericii noastre numele sfântului Ioan Botezătorul se bucură de o cinste deosebită și prăsnuirea morții lui este socotită ca o sărbătoare de înfrățire, de post și ajun.

Cu el se încheie în istoria mântuirii neamului omenesc șirul lung al profetilor, cari în cursul miilor de ani au vestit omenirii înlănțuite în păcat venirea unui împărat mare, a unui eliberator. Dar Ioan Botezătorul este mai mult decât un profet. A fost un înaintemergător, înaintemergătorul împăratului atât de așteptat și uitat de către profetii de demult.

Veacuri de-a rândul aceștia n'au încetat a vesti pe Mesia, eliberatorul făgăduit omenirii căsute. I-au presis anul nașterii, data unde va vedea lumina zilei, condiționea Mamei Sale, viața și moartea, așa că lumea avea înaintea ochilor ca într-o icoană chipul Lui. Când a venit însă împlinirea vremii și împăratul neamurilor avea să se arate, Dumnezeu a trimis un înaintemergător special, care să vestească lumii cu viața și cuvântul că împăratul mult așteptat este aproape și vine după el. Acest înaintemergător a fost Ioan Botezătorul. El a anunțat lumii pe Hristos nu numai prin cuvinte, ci prin faptele și prin viața sa într-un totu asemănătoare cu aceea a Mântuitorului. Nașterea lui au vestit-o în terii ca și pe a lui Isus, împăratul și Domnul său, și ea a pricinuit aceeași bucurie în munții Iudeei, ca a lui Hristos la Betleem. De el nu se mai știe apoi nimic, trădându-se retros ca și Hristos. Fiul preotului Zaharia și al Elisabetei știa că va avea să împlină o misiune însemnată în viață și să pregătească.

Împăratul său n'avea să fie însă un domn al acestei lumi, ci un stăpân al sufletelor și el ca înaintemergător al lui în viață avea să-i deschidă drum. De aceea a trăit în liniștea pustiuului, împreună cu fiarele, în vreme ce Iordanul prăvălea în valuri puhoate de ape turburi spre lăptărie mării, el s'a pregătit să fie un descoperitor de suflete care gătește la pocăință. A învățat să cunoască pe Dumnezeu, să-și stăpânească trupul și dela fiarele pustiuului a

învoțat să fie dărz și nelufricat și mai ales necruțat cu cei păcătoși. El nu este o sărmană trestie clătită de vânt, ce se îndoaie în fața mâniei celor mari. Se înalță puternic și îndrăznește în fața lor, ca cedrul Libanului în fața furtunii. Cuvântul lui aduce a suflare de vifor și străbate sufletele până în adâncuri, după cum fulgerul despică stâncile pustiuului din calea sa. Biciuiește cu aceeași îndrăzneală păcatele celor mari, ca și pe ale celor mici. Faima sfințeniei lui crește neîncetat. Se hrănește cu lăcuste și miere sălbetică, pe corp poartă haină aspră și trupul îi e încins cu'n brâu de curea. Când vocea lui începe să răsună pe malurile Iordanului, mulțimile îl urmează cu încredere. Oștenii pun armele la picioarele lui, vameșii își părăsesc vămile, plugarii lasă plugul în brazdă și însetești îl ascultă cuvintele.

Vorbește cu aceeași îndrăzneală celor bogăți ca și celor săraci. Fariseii îl urăsc, invidia lor josnică încearcă să-l suprindă. Mulți îl sacotesc drept Mesia, atât era de asemănătoare icoana sa aceleia pe care profetii visionari o sugrăviseră în cărțile lor. Dar era numai o asemănare și el nu le ascultă vorbele. Le răspunde sus și tare că cel așteptat vine după el, că este cu mult mai mare, încât el nu-i vrednic să-i deslege nici curelele încălțămintelor lui și că acela va crește, iar el se va micșora.

Proclamă adevărul și virtutea și luptă împotriva păcatului și a necurăției. Se face ascultat de o lume întreagă. Vorbele lui pătrund în colibecele celor mulți, ca și în palatele celor bogăți, unde el este socotit însă supărător și primejdios, și ca și Isus trebuie să moară pentru învoțătura lui.

La curtea din Iudea trăia în desfrâu un împărat putred de păcate, Irod. Făptuise și ultima și cea mai mare nelegiuire, trăia cu femeia fratelui său Filip, cu Irodiada. Peste capul lui n'a întârziat să vină necruțătoare și aspră, ca biciuirea de fulger, muștrarea lui Ioan „nu fi se cade a ținea în căsătorie pe femeia fratelui tău”. Era acum lupta între două lumi, aceea a păcatului și a virtuții, a lui Irod și a lui Ioan. Și profetul a trebuit să cadă pentru cutesanța lui. La un ospăț, după un joc plin de păcat, Salomea fata Irodiadei a cerut desfrânatului rege drept plată pentru jocul ei, capul lui Ioan. Și i-a fost dat. Profetul curățeniei murise pentru păcatele altora.

Intru toate i-a fost asemănător lui Hristos, chiar și în moarte.

Dar totul era numai asemănare, o icoană palidă, căci el venia înaintea Lui cu 6 luni. Și aceasta era și misiunea lui, de a fi un înaintaș, o dărd de lumină prin întunerecul păcatelor vremii, după care avea să vină apoi lumina cea mare, Isus Hristos; era numai aurora răsăritului celui mare, alui Isus. Creștinii îi prăsnuiesc amintirea năpraznică lui morți toamna, când aruncă sămânța binecuvântată a grâului în trupul rodnic al pământului, căci așa a rodit și învoțătura și moartea lui în inimile oamenilor, pregătind secerișul cel mare al Legii Noi.

Sfințirea bisericii din Feisa

Clupe de o rară bucurie sufletească și multă mângâiere și înălțare a inimii către Dumnezeu au avut credincioșii parohiei Feisa în zilele de 14 și 15 August, cu ocazia sfințirii noii biserici.

Slojba consacării a fost săvârșită de I. P. S. Sa Dr. Alexandru Nicolescu, mitropolitul Blajului, în sobor de canonici și preoți. Plecarea spre această fruntașă parohie s'a făcut duminică în 14 August. Însoțitorii I. P. S. mitropolit au fost: pâr. Nicolae Pop și Augustin Folea, canonici mitropolitani, pâr. Dr. Ioan Cristea vice-rector la seminarul român din Roma, pâr. Dr. Septimiu Todorean, profesor de teologie, pâr. Șt. Clădușan, dl dr. Traian Mișu, subprefectul județului Târnava Mică și dl Grigorie Sălăgean, administratorul Școlii Normale de băieți din Blaj.

Drumul spre Feisa a fost un drum de frumoase primiri, presărat cu flori, porți triumfale, covoare și călăreți.

les comunele în cale

Satele cu preoții și conducătorii lor vin în întâmpinarea înaltului Păstor. La Sâncel, în fața bisericii lângă o poartă de triumf minunat împodobită, aștepta părintele Smigelschi, îmbrăcat în odăjdi cu evanghelia și crucea, în mijlocul credincioșilor săi, îmbrăcați în frumoase haie de sărbătoare.

După cuvântul de întâmpinare I. P. S. a intrat în biserică, unde a rostit o rugăciune pentru credincioșii și fiii săi sufletești din această comună.

La Șona și la Spini deasemenea a fost așteptat de popor mult în frunte cu preoții Alimpu Costea, Ioan Mărginean și V. Negrea.

În fruntașă comună Jidvel, distinșilor oaspeți li s'a făcut iarăși o primire din cele mai frumoase. La poartă de triumf aștepta poporu

din comună și satele din jur cu muzică și călărești.

De aici, într-o trăsură cu patru cai, înconjurată de o ceată de 20 călărești, I. P. S. și sulita sa se îndreaptă spre Feisa.

Sosirea la Feisa

Satul întreg părea că îmbrăcase o haină de mare praznic pentru primirea distinșilor oaspeți. Pretutindenea se vedeau coroane și flori, iar la marginea satului și în drumul spre biserică, locuitorii ridicaseră două porți minunate de triumf.

Seara s'a slujit vecernia și litia, iar a doua zi a fost săvârșită sfințirea noului lăcaș de închinare.

La liturghie predică I. P. S. mitropolit despre adormirea Maicii Domnului. Predica a fost rostită în curtea bisericii pentru a putea fi auzită de mulțimea credincioșilor veniți și din satele vecine. Cel din Căpâlna au venit la această înălțătoare serbare în procesiune, în frunte cu preotul lor.

La banchetul dat în școala primară, după terminarea slujbelor religioase, au vorbit I. P. S. mitropolit, p. canonic Augustin Folea, p. M. Hodârău, dl. Dr. Traian Mișa, mai mulți oaspeți și p. Iovu Popa din Feisa.

După masă I. P. S. mitropolit, însoțit de p. Dr. Victor Macavel, vicarul mitropolitan și de dl. Dr. Traian Mișa s'a reîntors la Blaj.

Misiuni sfinte la Șura mică

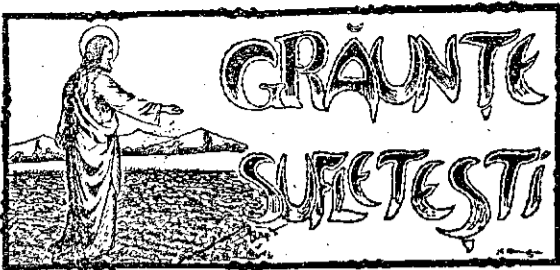
În parohia Șura mică, districtul protopesc al Siblului, în zilele de 14 și 15 August a fost adevărată sărbătoare sufletească. Pentru prima dată în numita parohie s'au ținut misiuni sfinte, predicate de părintele Dr. Nicolae Lupu, profesor la Academia de Teologie din Blaj.

Credincioșii au grăbit — cu mic cu mare — ca să asculte cuvintele mângâietoare de suflet, și slujbele dumnezeiești ușurătoare de inimă. Printre credincioșii îmbrăcați în vestimintele lor albe și curate, în frumosul port românesc din jurul Siblului, s'au văzut și domni, între cari am cunoscut pe dl. notar Ioan Reul, dl. învățător director Ioan Munteanu, dl. perceptor Mihail Colceriu, dl. Virgil Velicea și alți mulți, al căror nume îmi scapă. Printre femeile îmbrăcate în minunatul port sălăștenesc de asemenea se vedeau doamne și domnișoare, cari ascultau cu aceeași evlavie slujbele și predicile.

S'a mărturisit și cuminecat întreg poporul, dela copiii din clasa IV primară în sus, afară doară de aceia cari vor fi fost duși la vre-un târg și de păstorii vitelor. La mărturisiri, afară de preotul local, On. Ioan Velicea, misionarul a fost ajutat de On. Nicolae Popa din Ocna Siblului și On. Valeriu Pinciu din Siblu. Părea că-ți crește inima ascultând cum dl. notar Reul, cu vocea-l de bariton cânta priceasna, însoțit de dl. perceptor, iar învățătorul director dedea răspunsurile la liturghie. Dea Dumnezeu tot asemenea domni credincioși prin toate satele, iar vorbele misionarului să aducă cât mai multe roade.

Unul dintre cei de față

O pădure în flăcări. Sâmbăta trecută un foc puternic a cuprins pădurea Comorova, din apropierea Mangaliei, județul Constanța. Din cauza terburilor uscate și a mărăcinișurilor dese, focul s'a întins cu o lușcălă mare în toate părțile pădurii. A ars o mare parte din pădurea Comorova, precum și mai multe grămezi de lemne de foc. Pagabele sunt foarte mari.

Nesațul, necumpătul sau lăcomia

Când cineva mănăcă sau bea mai mult decât are nevoie, numai din plăcere, face păcatul nesațului sau al lăcomiei. Sfinții Părinți înșiră acest păcat între cele șapte păcate de căpetenie, fiindcă nesațul, necumpătul sau lăcomia este mama mai multor păcate: ca a sinuciderii, a necurăției, a dușmăniei dintre oameni a omorului, și a altor multe păcate cari fiecare sunt în sine păcate de moarte și au drept urmare pedeapsa iadului.

Necumpătul nimicește sănătatea, slăbește puterile sufletești: mintea, voința și cinstea, nimicește averea, duce la toate păcatele și crimele, apropie moartea și ne face părtași iadului.

Că lăcomia, nesațul sau cumpătul strică sănătatea, aceasta o știu până și oamenii cei mai simpli. Câte boale de stomac, de ficat, de mațe, de fiere, de rărunchi și de alte organe interne nu s'au ivit pe urma nesațului! Încă filosoful roman Seneca era de părerea că dacă vrei să numeri boalele, numără mai întâi bucătarii. Papa Leo XIII zicea: »Unii mănăcă, pentruca să moară mai iute«. Iară sf. Scriptură spune foarte lămurit: »Pentru nesaț mulți au perit« (Cartea Înțelepciunii lui Isus fiul lui Sirah 37, 34) Doctorii susțin că copiii nesănătoși, și mai ales cei slabi la minte, se nasc din părinți bețivi ori apoi au fost zămislți când unul sau altul dintre părinți se afla în stare de beție.

Nesațul slăbește puterile sufletești: mintea, voința, cinstea. Necumpătul asemenea este corăbiei prea încărcate care se cufundă foarte ușor, zice sf. Ioan Gură-de aur. Asemenea este necumpătul pasărei pe care, tocmai fiindcă este necumpătată și prea lăcomă, o poți prinde atât de ușor. Între trup și suflet este o legătură foarte strânsă, așa că trupul influențează mult asupra sufletului. Cu cât mănăcă cineva mai mult, cu atât devine trupul mai greoi. De aceea și spuneau vechii Romani că stomacul plin nu prea studiază bucuros. În ceea ce privește apoi beția, această patimă strică cu siguranță mintea, voința și cinstea celor cuprinși de ea. Foarte mulți dintre nebuni au ajuns în casa de nebuni pe urma beției. Că apoi bețivii nu mai au voință, aceasta o știe toată lumea, iară cinste la omul bețiv să nici nu încerci a căuta. Noe a fost batjocorit de fiii săi pentrucă l-au aflat beat, iar Lacedemonenii (locuitorii unui oraș resp. stat grecesc din vechime) porunceau copiilor să arunce cu noroi asupra oamenilor bețivi.

Necumpătul nimicește averea și bunăstarea celor cuprinși de acest păcat, ceea ce este un adevăr recunoscut de toată lumea. De aceea zice sf. Scriptură: »Lucrătorul bețiv nu se va îmbogăți; celce nu bagă de seamă de cele mici, pe încet va cădea« (Isus fiul lui Sirah 19, 1).

Necumpătul în mâncare și bețură

duce la toate păcatele și crimele. Oamenii învățați arată că o parte dintre toate crimăncare și bețură. Sf. Augustin spune că asemenea este necumpătul unei ape stătătoare, în care se află tot felul de murdărie și tot felul de animale grețoase, ca șerpi, broaște, viermi, lipitori, și altele. Bețivul nu se roagă lui Dumnezeu nici seara nici dimineața, suduie, minte, nu merge la biserică, este sgârcit când e vorba de a ajuta pe săraci, face datorii se sfădește încontinuu cu nevasta și cu copiii, îi bate, uneori îi chiar omoară, e gata oricând să facă păcatul necurăției și altele. Irod oare nu la masă fiind, între mâncări și bețuri, a poruncit să se taie capul sf. Ioan Botezătorul? Regele Baltazar nu tot cam în aceleași împrejurări a poruncit să-l se aducă vasele sfinte ca să bea din ele? Bogatul din evanghelie nu se îmbuibă în mâncări și bețuri, iar lui Lazar celui sărac nici fărâmaturile de pe masă nu i-le întindea?

Pe lângă toate aceste păcate, necumpătul mai e frate de cruce și cu moartea năpraznică. De aceea zice Domnul la sf. evanghelist Luca: »Luați aminte, ca să nu se îngreieze inima voastră de îmbuibare și de bețură și de grijile lumesti, și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceea« (21, 34). adevărată ziua morții sau a judecării. Și într'adevăr, câți n'au murit în stare de beție, înecându-se în ape, călcați fiind de care, de trenuri, de automobile? Iudita i-a tăiat capul lui Holofernes fiind el beat, iară regele Baltazar a fost omorât, fiind beat și dormind, de către dușmanii lui cari au năvălit noaptea în cetate.

În ceea ce privește apoi pedeapsa din lumea cealaltă, sf. Scriptură ne spune, fără încunjur, în mai multe locuri, că beția și lăcomia împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni« (sf. ap. Pavel I. Corinteni 6, 9—10).

Văzând și cunoscând toate aceste urmări groaznice ale necumpătului în mâncare și bețură, ni-se imbie întrebarea, că oare putem-ne scăpa de necumpăt. Răspunsul e că da, intrucât o voim aceasta foarte serios.

Înainte de toate vom cumpăni toate urmările atât de grozave ale beției, și apoi minunatele pilde ale cumpătului pe cari ni le-au dat Domnul nostru Isus Hristos și toți sfinții. Gândește-te cum a venit în lume moartea pe urma necumpătului și nesațului lui Adam și Eva. Câți nu și-au pierdut pe urma acestui păcat sănătatea, averea, cinstea, ba chiar și viața? Cât de mult s'au reținut dela necumpăt Isus, apostolii și toți sfinții! Sf. Ciprian spune că nu crede să existe un singur sfânt care să fi ajuns în ceruri altfel decât prin reținere dela mâncare și bețură.

Privește animalele necuvântătoare și te vei convinge că ele nu mănăcă și mai ales nu beau mai mult decât au trebuință.

Călugărul franciscan Elpidiu povestește că un boier chefliu a poruncit să se dea celor doi boi ai săi trei ferii de bere. Boii au beut cu drag bețura bețivă și s'au îmbetat tun, așa că n'au mai fost în stare să tragă carul. Ei s'au culcat în drum și nimenea n'a fost în stare să-i mai pună în picioare până a doua zi. După trei zile chefliul iarăși a trecut cu boii prin fața cărciumei aceleia și a poruncit să le dea din nou bere boilor săi. Boii însă au luat-o la sănătoasa, îndatăce au

simțit mirosul berii și oricât s'a străduit boierul să-i mai imbecite odată, n'a mai fost în stare.

Necumpătații oare n'ar fi bine să se gândească serios la aceasta pildă ce le-o dau boii?

Părintele Iuliu

Cum stă lumea și țara

Instalarea dlui general Dănilă Papp, rezident regal al ținutului Mureș

Joi 18 August a. c. s'a făcut cu o deosebită solemnitate la Alba-Iulia în prezența I. P. S. Dr. Miron Cristea, Patriarhul României și Președintele Consiliului de Miniștri, a dlui Armand Călinescu, Ministrul Internelor și al dr. N. Marinescu, Ministrul Sănătății și al Asistenței Sociale, precum și în prezența demnitărilor civill și militari al celor 9 județe cu capitala Alba Iulia, instalarea dlui general Dănilă Papp, Rezident Regal al Ținutului Mureș, fost comandant al Corpului VI Armată.

În gara Alba-Iulia, frumos împodobită cu flori și steaguri naționale, înalților oaspeți li s'a făcut o primire frumoasă, apoi lumea s'a îndreptat spre catedrala Unirii, unde s'a oficiat o slujbă religioasă.

Solemnitatea investirii noului rezident regal s'a desfășurat în Palatul Cercului Militar în istorica sală a Unirii, acolo unde cu douăzeci de ani înainte Ardealul a hotărât alipirea de patria mamă.

După ce dl Armand Călinescu, ministrul Internelor, a citit decretul de numire a dlui general Dănilă Papp în înalta funcțiune de rezident regal, a urmat cuvântul I. P. S. patriarh, președintele guvernului.

În cuvântarea pe care a rostit-o la asta solemnitate I. P. S. a arătat, care este însemnarea și însemnătatea noii legi administrative, ce se urmărește prin ea și binele spre care se țintește.

A răspuns dl general Dănilă Papp, asigurând pe I. P. S. patriarh că va depune toate străduințele pentru a duce la bun sfârșit greaua sarcină care i-a fost încredințată.

La prânzul care a urmat apoi în sala restaurantului Dacia au vorbit I. P. S. patriarh, dl Armand Călinescu, dl general Dănilă Papp, p. canonic Victor Macavel în numele bisericilor române unite și Sfânta Sa dr. Müller în numele bisericii luterane.

Din prilejul acestei solemnități Alba-Iulia, cetatea unde s'a sbruciumat suferința neamului nostru pentru desrobire și unde s'a înălțat unirea, a îmbrăcat haină de mare praznic. Țărani din toate părțile Ardealului au venit la Alba-Iulia în această zi, să-și cunoască pe noul lor conducător.

Grija de sănătatea satelor

Toamna și iarna sunt totdeauna aducătoare de noul griji și pregătiri. În primul rând trebuie să fie însă la sosirea fiecărei toamne, grija de sănătatea satelor noastre.

Acolo, în cenușile zile de toamnă ploioasă și în recle zile de iarnă, băntuie de cele mai multe ori bolile și lipsurile, secerând viețile omenești.

Noua lege administrativă și numirea rezidenților regali au venit la timp. Fiecare dintre acești rezidenți cunoaște cu deamănuntul ținuturile, pe care le va conduce. Fiecare dintre ei va cunoaște, odată cu venirea toamnei, satele mai oprite, satele pe unde bolile și lipsurile se preumblă mai des.

Rezidenții regali vor putea, prin urmare,

să îndrumeze pe medici în munca lor de ridicare și îmbunătățire a sănătății satelor noastre.

În legătură cu grija Statului, pentru sănătatea satelor, d. ministru dr. Marinescu a luat o măsură bună. S'a hotărât anume, ca toți absolvenții Facultăților de medicină din țară să facă un stagiu de o lună la sate. Hotărându-se în așa fel, încât proaspeții medici să-și facă acest stagiu în lunile de toamnă și de iarnă, situația sanitară a satelor noastre nu s'ar mai înrăutăți — ca în ceilalți ani odată cu venirea toamnei și a iernii.

Lupte sângeroase în Palestina

Pe pământul atât de frământat al Palestinei turbările sporesc din zi în zi. Arabii devin tot mai cutezători și au început să atace chiar și trupele engleze.

În ziua de 20 August o ceată numeroasă de arabi bine înarmată a atacat orașul Hebron.

Pătrunzând în oraș arabii, după ce au aprins clădirea postei și a unei mari bănci englezești, au atacat postul de poliție, de unde au luat numeroase arme și munițiuni.

S'a încins apoi o luptă crâncenă între trupele engleze și arabi îngrămădiți în jurul orașului. Peste 80 de tancuri, mai multe automobile și avioane au participat la această sângeroasă luptă, care nu s'a terminat încă.

De la Ierusalim au fost trimise însemnate ajutoare Englezilor, cari luptă, căci Arabii răsculași au atacat și satele evrești din jurul Hebronului, omorînd numeroși evrei.

Ca se mai petrece în Cehoslovacia

Mis'unea lordului englez Runciman în Cehoslovacia, de-a împăciui pe germanii de acolo cu guvernul cehoslovac, nu pare să fie de loc ușoară. Delegații germanilor au respins planul de lege întocmit de guvern, adecă aranjarea lucrurilor pe cale pașnică. Se crede totuși că se va ajunge la o înțelegere, mai ales că germanii se arată gata să continue tratativele și lumea va fi ferită de un nou război.

Manevrele germane

Manevrele germane ce se desfășoară acum în Germania, prin mărimea lor și mulțimea de oameni concentrați, au produs o vie neliniște în întregă lumea.

Germania nu urmărește poate altceva acum, decât să-și arate marea ei putere militară, cu toate acestea popoarele privesc cu neliniște la marea desfășurare de forțe germane și ascultă cu frică babuiturile de tunuri și zângănitul săbililor.

Unii spun că Germania ține în mână ei pacea sau războiul. Primejdia însă nu-i chiar așa de mare, căci lumea e sătulă de bătăie, chiar și Germania căreia îi place câte odată să mă zângănească săbilla.

Notarii comunali vor încerca să împace pe sătenii împričinați

În noua lege administrativă se prevede că pentru pricinile mici, ca lovire și insultă simplă, nu se poate păra la judecată mai înainte de ce ar fi încercat notarul comunei, dimpreună cu ajutorul de primar, să împace pe pricinași. În cazul numai, când cei împričinați nu se împacă sau unul din ei nu vrea să meargă la primărie, va putea fi înaintată păra la judecată.

Ceții și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Revenirea unui preot din America.

Păr. Victor Vamoșiu, care fusese preot în Canton Ohio și despre care s'a scris și în gazeta noastră, a venit acasă din America, cu învoirea episcopului de-acolo care i-a dat o dovadă că situația lui canonică e regulată și în ordine. În baza acestui document Excelența Sa Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit Alexandru l-a primit în șirul clerului arhidiecezan, numindu-l la Jaconul Român. O scriem aceasta, cu învoirea Înaltpreasfințitului nostru Mitropolit, pentru a se lua spre știre de către credincioșii noștri din America.

Trei fetițe s'au înecat într'o baltă.

Vineri după amiază s'a întâmplat o sfâșietoare nenorocire în comuna Ludoveni din județul Satu Mare. Fetițele Ileana Pașcălău, Ludovica Pașcălău și Viorica Petruș se jucau la marginea unei bălți. În vreme ce ele își continuau jocul lor nevinovat, malul pe care se aflau s'a surpat și fetițele căzând în groapa, care era plină cu apă, s'au înecat.

A murit călăul țarului.

Gazetele aduc știrea că bolșevicul Iacob Jourovski, acela care în vara anului 1918 a omorât pe țarul Rusiei și familia lui, a murit și el. După ce a omorât pe țar și familia sa, Jourovski a dus trupurile morșilor și le-a ars într'o pădure de lângă Ecaterinenburg, iar cenușa a aruncat-o într'o fântână. Gazetele bolșevice anunțând moartea acestui călău, îi aduc laude ca unui om de seamă și bolșevic merituos.

Un pădurar s'a împușcat în inimă.

O dureroasă întâmplare s'a petrecut săptămâna trecută în pădurea Adam-Ciști din Dobrogea. Pădurarul Ion Borcan voind să ridice de jos o sarcină de vreascuri și-a rezemat arma, care era încărcată, de un copac. Când a încercat să-și așeze și arma în spate, aceasta s'a descărcat, lovind drept în inimă pe nenorocitul pădurar, care a căzut mort la pământ.

Un nebun își omoară mama în bătăi.

O cumplită întâmplare s'a petrecut în comuna Ibănești din județul Mureș. Fiăcăul Succava Izidor din această comună și-a omorât mama în bătăi. De mai multă vreme tânărul înnebunise și a fost dus la casa de nebuni. Cum în vremea din urmă situația lui se îmbunătățise, mamă-sa, care îl iubia foarte mult l-a adus acasă. Aceasta a fost însă spre nenorocirea ei, căci feciorul i-a înebunit din nou. Într'o seară, când l-a dat de cîmă, nebunul a sărit la ea și a bătut-o până a omorât-o. Fapta cumplită a nebunului a îndurerat adânc întregă populația satului.

În Mexico s'a prăbușit un munte.

De câteva zile locuitorii satului Iinojucan din Mexico trăiau cu groaza în suflet din pricina unor buburturi puternice, ce se auziau venind din adâncul pământului. În noaptea de 19 August un munte înalt de peste o mie de metri, care se afla în apropierea satului, s'a prăbușit, producând un vuleț mare. Drumurile din împrejurimi au fost acoperite de stânci uriașe. În multe locuri pământul s'a desfiat în crepături lungi și adânci. De sat până acum încă nu s'a putut apropia nimeni, așa că nu se știe nimic de soarta locuitorilor.

A oprit câinii să mai latre. Porunca aceasta ciudată n'a fost dată la noi, ci în îndepărtata țară a franțuzului. Cel care a avut curajul și îndrăzneala să poruncească lătrătorilor să tacă și să se poarte ca niște dobitoace necuvântătoare ce sunt, a fost primarul unui orașel din acea țară. Anume el a oprit prin poruncă aspră orice șgomot pe întreg cuprinsul comunei sale, în vremea nopții, dela ceasurile 10 seara până la 6 dimineața. În poruncă se spunea împede că chiar și câinii sunt oprși să mai latre și să mai urle, ca să nu turbure visele și somnul locuitorilor. Nu se știe însă dacă porunca istețului primar a fost ascultată de câini.

O turmă de oi sfășiată de lupi. În dimineața zilei de 20 August o haia de lupi flămânzi a sfășiat, la marginea comunei Nistoreni din județul Constanța, 54 oi, cari se aflau acolo la păscut. La vederea lăpilor, clobanul care păzea oile abia a mai avut vreme să se urce într'un copac, de unde a privit îngrozit cum lupii i-au sfășiat întregă turma. După ce și-au potolit foamea, lupii au rupt-o la fugă, lăsând pe câmp mai multe oi sfășiate. Deabia după ce haia de lupi a dispărut, clobanul mai mult mort de frică a îndrăznit să se coboare din copac și să merge în sat, unde a povestit oamenilor cele întâmplate. Sătenii înarmați cu furci și topoare au pornit în urmărirea fiarelor.

Năzdrăvănia unor locuitori din Sarmiseghetuza

La ce împing credințele deșarte pe om — Lupta dintre strigoi pe muntele Retezat — Cum au încercat să scoală pe „dracul“ din sat — Unde se arată că strigoii sunt iubitori de mâncări și beuturi

Doamne la ce nu împing credințele deșarte pe om! Te miri și te minunezi cum oameni în toată firea, credincioși buni, cari cad cu smerenie și credință în fața preotului la spovedit, sunt în stare să facă lucruri de cari numai la sălbaticii și păgânii cei răi se mai pomenește. Locuitorii din comuna Grădiște au făcut însă una nefăcută de tot. O faptă care te umple de groază și uimire.

De mai multă vreme între vitele acestor locuitori bântuia grozava boală: antraxul. Aproape toate vitele au fost atinse de această grea boală și multe din ele, cu tot ajutorul dat de medicul veterinar, au murit.

Inspăimântați de pierderile suferite, sătenii s'au strâns la sfat și au hotărât să facă ceva, ca să pună capăt bolii dintre vite.

Bătrânii satului au fost de părere că acolo nu-i lucru curat, căci spuneau ei, nu de mult s'a dat o luptă aprigă între strigoii din satul lor și cei din Vechiul Regat, la locul numit „Curmătura“ de pe munții Rătezatului. Se vede treaba că cei din satul lor au ieșit biruitori și s'au apucat să le omoare vitele.

Au hotărât atunci să porniască și ei război contra acestor dibanii și să le alunge din sălașurile lor.

Zis și făcut. S'au pus oamenii pe lucru. Au strâns dela fiecare case fuioare de cânepă și cieri de lână, din cari nouă fete, în nouă sări, în vreme ce nouă feciori le-au cântat din fluier, au țesut o haină. În ziua a zecea, când a fost gata haina, au luat oamenii un trunchi de copac, pe care l-au îmbrăcat cu această haină, au luat nouă ulcioare de vin, nouă măsuri de grâu și o pisică neagră și la căderea nopții, strigând și chiuind au mers până în hotarul comunei vecine Păucinești, unde au lăsat lucrurile aduse, afurisind totodată și boala dintre vite.

S'a arătat însă spre marea lor mirare, că strigoii, deși din o lume de duhuri, erau mari iubitori de mâncare și mai ales de vin. A doua zi sătenii au găsit ulcioarele de vin goale. Și-au zis deci bieții oameni că strigoilor le place beutura și că ei s'au făcut dintre bețivii din sat cari au murit în vreme ce a izbucnit boala în comună.

La sfatul babei Safta a Chiorului, vrăjitoarea satului, s'au apucat să desgroape morții din țintirim, ca să afle strigoii, cari trebuiau să fie roși la față și cu spume la gură. După ce au desgroapat mai multe morminte, între cei îngropați de curând au aflat ceea ce căutau. Doi din morții desgroapați aveau semnele acestea.

Bucuroși că au aflat pe necuratul care le omora vitele, sătenii au încins un joc nebun împrejurul mortului, în vreme ce baba Safta a Chiorului rostea descântece și vrăji împotriva strigoiului. După ce au făcut acestea, au tăiat morții în bucăți, i-au stropit cu petrol și le-au dat foc.

În curând fapta aceasta îngrozitoare a fost însă descoperită de jandarmi și făptașii au fost trași la răspundere. Ei erau însă liniștiți, deoarece de câteva zile încetase și boala printre vite și credeau că aceasta s'a întâmplat numai în urma uciderii strigoilor din morminte. În zadar li-s'a arătat că vitele nu mai mor, fiindcă au fost revaccinate (altoite) împotriva boalei, ei n'au voit să creadă, ba ce e mai mult, o delegație de săteni s'au prezentat la Primărie, cerând să li-se dea învoirea, să poată desgroapa pe viitor morții în cari se va mai aciuza vr'un strigoi.

Porumbul murat

Una dintre cele mai hrănitoare cereale pentru vite este porumbul murat.

A venit vremea ca porumbul cultivat pentru nutreț să fie pus la groapă. Porumbul sămănat rar și săpat se pune atunci când boabele nu s'au întărit încă, iar porumbul sămănat des se pune atunci când spicul este în floare. Pentru ca muratul să se facă bine, trebuie să se lucreze repede. În ziua când se taie, porumbul să fie tocat, pus în groapă, îndesat și acoperit. Groapa se umple cu vârf, fiindcă prin apăsare, porumbul se îndesă mult.

Porumbul se toacă cu mașina de tocat, cu sapa, sau cu casmaua. Peste porumb se așează hârtie gudronată și apoi se acoperă cu un strat de pământ de 30 cm.—1 metru. Punând cartonul gudronat, porumbul nu se strică de loc. Dacă nu avem carton, porumbul se poate acoperi cu paie.

Pentru un hectar de pământ trebuie în mijlociu o groapă de 3 m. lățime la suprafață, 2,50 m. lățime în fund, 1,50 m. adâncime și 7,50 lungime.

După trei luni porumbul murat poate fi dat la vite.

Cu un hectar de porumb de nutreț murat, se pot hrăni 4 vite mari, timp de 4—5 luni de zile.

Posta gazetei

Alexandrina Mosora, Sighișoara. Dela noi gazeta vă merge regulat. Vă rugăm cerețați la postă.

E. R. Valensasului. Din cauza aglomerării de material am fost siliți să amânăm pentru numărul viitor publicarea articolului.

Mulțumită

Di Liviu Pop contabil județean aduce și pe această cale mulțumirile sale tuturor acelor cari au luat parte la durerea cu care bunul Dumnezeu l-a încercat prin moartea soției sale.

1091 (1—1)

Domeniul Episcopesc al Lugojului

Nr. 102—1988.

Concurs

Cu data de 1 Septembrie 1938 se publică concurs pentru ocuparea unui post de practicant la Domeniul Episcopesc al Lugojului. Sunt preferați absolvenții școlilor medii de agricultură cari au fost deja angajați și întru cât se poate să fie căsătorii.

Toate actele, diploma, certificat de serviciu și de bună purtare se vor trimite în cerere, în scrisoare recomandată pe adresa Preot P. Tufescu, Lugoj, Episcopia unită.

1078 (4—4)

Administrația

No. 247—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărei prin această publică că în baza deciziei No. G. 2157, 2158—1935 a Judecătorei mixte Dumbrăveni în favoarea reclamantului Banca Econ. S. A. Dicioșmărtin repr. prin avocatul Dr. Bela Vajda din Dicio pentru încasarea creanței de 3154+3139 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Septembrie 1938 orele 3 p. m. la fața locului în Ormeniș la No. c. 37, 153, 165 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 90 doșge, lemne de foc, fânețe, 2 boi, 2 cai, 3 care, 8 butoaie în valoare de 22.560 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni, la 6 August 1938.

1090 (1—1)

Șef portărei FLEFLEA

Judecătoria mixtă Mediaș Secția C.

No. 1284—1938 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următorul Casa de Păstrare Generală S. A. în lichidare din Mediaș, contra urmărișilor Ioan Toța și soția, Judecătoria, a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Așel circumscripția Tribunalului Târnava-Mare Judecătorei mixte Mediaș, cuprins în Cf. a comunei Așel No. prot. C. 2497 No. de ord. A + 1 cu No. top. 511 grădină în intravilan cu întinderea de 153 st. p. 1/2 parte a urmărișilor în valoare de 1500 Lei redată cu 25% cu prețul de strigare de 1125 Lei, pentru încasarea creanței de 9700 Lei capital și acc.

Licitațiunea se va ține în ziua de 27 Iunie Septembrie anul 1938 ora 15 la casa comunală a comunei Așel.

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic de prețul de strigare.

Cel cari doare să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 1881, § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai mic decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la același procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 XLI. 1908).

Dată în Mediaș la 18 Maiu 1938.

Judecător: ss. Dr. J. Stancliu
Aj. dir. de cf.: ss. J. Elekes (1092) 1—1